

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Karakas Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Dr. Karakas Attila ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Tóth Edina jogtanácsos(alperes címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 28. napján kelt, 65.P.21.744/2012/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet tényállása szerint a felperes 2012. január 16-án kérelemmel fordult az alperes neve Délalföldi Regionális Mentőszervezete Orvosigazgatójához, mely kérelmében arról kért adatközlést, hogy az igazgató által irányított szervezeti egység rendelkezik-e munkavédelmi, illetve egyéni védőeszköz szabályzattal és kollektív szerződéssel, amennyiben igen úgy kérte e szabályzatok megküldését; a mentőszolgálatok munkavédelmi szabályozásával milyen egyéb jogszabályok, belső normák foglalkoznak és azokhoz hol lehet hozzáférni; a mentőszolgálatnál dolgozók veszélyességi pótlékának megállapításával, ellentételezésével milyen jogszabályi norma foglalkozik; az irányítása alá tartozó munkavállalók mekkora összegben kapnak 2012. évben cafetériát és annak juttatását mely jogszabály írja elő; és mi írja elő a mentőszolgálatnál az egészségügyi szakdolgozók kamarai tagságát. Az adatkérésen túl egyedileg megnevezett problémákat is közölt a felperes, mint szakszervezet az alperessel, amelyekkel kapcsolatos észrevételekről tájékoztatást kért. Kérte továbbá nyilatkozni a szervezeti egység vezetőjét, hogy a 24 órás szolgálati beosztás bevezetését támogatja-e vagy sem.

Az adatkérésre az alperes főigazgatósága elutasító választ adott. Erre tekintettel a felperes 2012. március 9-én kelt iratában megismételte adatkérési kérelmét immár az alpereshez címezve a 2011. évi CXII. törvény 3. §-ának (5) bekezdésére és 26. §-ára hivatkozással.

Az alperes a 2012. március 14-én kelt iratában megtagadta az adatok kiadását. Az elutasító választ a felperes 2012. március 23-án vette kézhez és ezt követő 30 napon belül bírósághoz fordult, keresetében az alperes szervezeti egységéhez januárban elküldött iratában rögzített adatok kiadására kérte az alperes kötelezését. Hangsúlyozta, hogy az alperesnél dolgozó munkavállalók akár teljes jogú tagként, akár pártoló tagként jogosultak arra, hogy a felperes képviselje őket, így az ő érdekükben is kéri ezen adatok kiadását az alperestől.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a felperes által kiadni kért adatok közérdekű adatnak minősülnek, mert álláspontja szerint sem a munkavédelmi szabályzat, sem az egyéni védőeszköz szabályzat nem minősül az alperes szakmai tevékenységével összefüggő adatokat tartalmazó iratnak. A munkavédelemre vonatkozó belső normák, a kamarai tagságot előíró normák és a veszélyességi pótlék megállapításával kapcsolatos normák nyilvános, bárki számára hozzáférhető jogszabályi rendelkezések, amelyeket a felperes tanulmányozhat, ezért ezek kiadására az alperes nem kötelezhető. A cafeteria juttatás körében közölte annak összegét, amelyre tekintettel a felperes e kereseti kérelmétől elállt. A kollektív szerződés kiadását arra hivatkozással tagadta meg, hogy az nem a szakmai tevékenységre vonatkozó adatokat tartalmaz, hanem a munkavállalók és a munkáltató közti jogviszonyt szabályozza.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak. Határozatát a felperes adatigénylésekor hatályban volt, az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 3. §-ának (5) bekezdésére és 26. §-ának (1) bekezdésére alapította. Hangsúlyozta, hogy az állampolgárok közérdekű adatmegismerési joga az alperes szakmai tevékenységével összefüggésben - az egészségügyi szolgáltatás nyújtásával - összefüggő adatok megismerésére, így elsősorban arra vonatkozó ismeretekre irányulhat, hogy milyen felszereltségű eszközökkel, milyen szakmai képesítésű személyek, mely tárgyi feltételek között tevékenykednek és milyen forrásból gazdálkodva nyújtják az előírt szolgáltatást. A felperes által kiadni kért adatok - úgy, mint munkavédelmi szabályzat, egyéni védőeszköz-szabályzat és kollektív szerződés - ezzel szemben nem az alperes szakmai tevékenységével összefüggésben tartalmazznak információkat, hanem azok az alperesi munkavállalók tevékenysége gyakorlásának körülményei, az ő jogosultságaikat biztosító munkáltatói rendelkezések, illetve kétoldalú munkajogi megállapodások, azaz olyan dokumentumok, amelyek tartalmának megismerése nem közérdek, azok számára tartalmazznak jogokat, illetve kötelezettségeket, akik e jogviszonynak alanyai munkáltatóként, illetve munkavállalóként. A kiadni kért adatok ezért nem az alperesi feladatnyújtással, illetve közfeladat ellátással összefüggő adatok, hanem az egyének számára garanciát biztosító rendelkezések, így azok nem bárki számára megismerhetőek. Ezzel szemben a cafeteria juttatás a vagyongazdálkodással összefüggő, közérdekből nyilvános adat, amelynek kiadása az elsőfokú bíróság megítélése szerint is jogszerű volt. A munkavédelmi szabályozással kapcsolatos belső normák, illetve az alperes alkalmazottainak kamarai tagságát előíró normák pedig

nyilvánosan elérhetőek, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűnek ítélte az adat megtagadását az alperes részéről.

Minderre tekintettel a lezállított keresetet elutasította. Megállapította, hogy az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § o) pontja alapján a felperes, mint szervezet teljes személyes illethekektmentességet élvez, valamint az eljárás tárgyi illethekektmentes, ezért az Itv. 5. §-a és 39. § (3) bekezdés b) pontja szerinti illetheke állami általi viseléséről döntött a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján arra is tekintettel, hogy az alperes jogtanácsosi munkadíjat nem érvényesített, így ennek viseléséről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a munkavédelmi szabályzattal, az egyéni védőeszköz-szabályzattal, a munka- és balesetvédelmet érintő egyéb belső rendelkezésekkel és szabályzatokkal, továbbá a kollektív szerződéssel kapcsolatos közérdeke adatok kiadására kérte az alperes kötelezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság önkényesen leszűkítve értelmezte a közérdeke adat meghatározását, így az adatok megismerésének jogát kiüresítette. A törvény ugyanis három kritériumot állapít meg: az adatnak az állami és közfeladatot ellátó szerv tevékenységére kell vonatkoznia; a közfeladat ellátásával összefüggésben kell keletkeznie; és nem eshet a személyes adat fogalmi körébe. Ehhez képest az elsőfokú bíróság a tevékenységet leszűkítette a szervezet szakmai tevékenységére holott azt a jogszabály csak példálózó jelleggel tartalmazza. A felperes által kért információk és dokumentumok az alperes tevékenységére vonatkoznak, további megszorító feltételt a törvény helyes értelmezése esetén nem kell vizsgálni. E felfogás összhangban van a modern adatmegismerési elvekkel is, mert egy tudatos polgárt az állami és a közszolgáltató szervezetek működésének minden eleme jogosan érdekelheti. Jogában áll tisztában lenni a szervezeten belüli viszonyokkal, adott esetben azzal is, hogy a szervezet milyen feltételek mellett és belső szabályozó normák mentén alkalmazza saját dolgozóit. Ez ugyanis akár közvetlenül is kihathat arra, hogy az állampolgár milyen minőségű szolgáltatást kap a szervezettől. A mentő üzembiztonságos és balesetmentes működése teljes mértékben érinti a közt, mert a biztonságos működés személyi, tárgyi, szabályozásbeli vagy egyéb feltételei hiányában a beteg magas szintű egészségügyi ellátáshoz való joga is veszélyeztetve van. A felperes a keresetében hivatkozott a Munka Törvénykönyve - az 1992. évi XXII. törvény - kereset benyújtásakor hatályban volt 21. §-ának (1) bekezdésére is, amely a szakszervezet számára a tájékoztatáskérés jogát biztosítja. Az alperesnek e jogszabályhely alapján is ki kellett volna adnia a kért adatokat arra tekintettel, hogy az alperesi munkavállalók a felperesi szervezetben pártoló tagok lehetnek a felperes közzétett alapszabálya 17.b. pontja szerint akiknek jogai azonosak a teljes jogú tagokéval attól csak annyiban különböznek, hogy nem választhatóak és választhatnak. A 2012. július 1-jén hatályba lépett új Munka Törvénykönyve - a 2012. évi I. törvény - az előzőnél szűkebb körben ugyan, de szintén tartalmaz a szakszervezet részére nevesített adatmegismerési jogot a 272. §-ának (4) bekezdésében, ami jogalapot teremt a kért adat megismerésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében nem támadta az alperesi dolgozók veszélyességi pótlékának megállapításával foglalkozó belső norma és az egészségügyi szakdolgozók kamarai tagságát előíró rendelkezések kiadására vonatkozó kereseti kérelmet elutasító ítéleti rendelkezést, ezért az elsőfokú ítélet vonatkozó részét a másodfokú bíróság a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta és azt helyesen állapította meg. Meghozott érdemi döntésével és annak kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla mindenben egyetért.

Helyesen hívta fel az Infotv. 3. §-ának 5. pontját, amely szerint közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, a birtokolt adatfajtára és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

Helytállóan utalt az Infotv. 26. §-ának (1) bekezdésére, amelynek értelmében az állami, illetve a helyi önkormányzati feladatot vagy jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek lehetővé kell tenni, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot, közérdekből nyilvános adatot erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse. Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy bárki, mindennapi tevékenységétől, funkciójától függetlenül, magánszemélyként vagy szervezetként, jogi személyként jogosult ezen adatok kikérésére, ha az adatok közérdekű adatnak minősülnek. Ennek alapján helyesen mellőzte annak vizsgálatát, hogy a felperesi társadalmi szervezet tagjai lehetnek-e az alperes kötelékében tevékenykedő munkavállalók és így a felperes érdekképviselőjükként jogosult-e ezen adatok kiadására.

Alaptalanul utalt a felperes a fellebbezésében arra, hogy a Munka Törvénykönyve vonatkozó rendelkezése alapján a felperesi szakszervezetet megilleti a tájékoztatáskérés joga, amelynek eredményeképpen az elsőfokú bíróságnak ez okból is helyt kellett volna adnia a felperes keresetének. A felperes a Munka Törvénykönyvére alapított igényét külön perben, a Pp. XXIII. fejezete szerinti munkaügyi perben érvényesítheti az alperessel szemben. Az adat kiadásra irányuló kereset elbírálása során eljáró Fővárosi Törvényszék a Munka Törvénykönyvén alapuló igény elbírálására nem jogosult.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy az állampolgárok közérdekű adatmegismerési joga az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint a jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó, vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, különösen a szerv szakmai tevékenységére vonatkozó adat megismerésére irányul. Az alperes, mint közfeladatot ellátó szerv munkavállalóinak tevékenységét szabályozó munkáltatói rendelkezések, illetve kétoldalú munkajogi megállapodások továbbá a munkavállalók tevékenysége gyakorlásának körülményeit szabályozó rendelkezések a másodfokú bíróság megítélése szerint sem az alperes közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett adatok, azok megismeréséhez ezért nem fűződik közérdek.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy az alperes alkalmazottainak kamarai tagságát előíró, valamint a veszélyességi pótlék megállapításával kapcsolatos normák olyan nyilvánosan hozzáférhető adatok, amelyek kiadását az alperes jogszerűen tagadta meg.

A kifejtettekre tekintettel helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor, amikor a felperes módosított keresetét elutasította. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, azonban az alperesnek a másodfokú eljárásban számításba vehető költsége nem merült fel, míg az eljárás a Itv. 57. § o) pontja alapján tárgyi illetékmentes, ezért a másodfokú perköltségről rendelkezni nem kellett.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2013. február 5.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: